

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 63. Continuatio præfatæ Bullæ contra Lutherum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](#)

Secul. XVI. *XL. Animæ ex purgatorio liberatæ suffragiis viventium minus beantur, quam si per se satisfecissent.*

XLI. Prælati Ecclesiastici, & Principes sæculares non male facerent, si omnes saccos mendicitatis delerent.

§. LXIII.

Prosecutio Bullæ Leonis X. contra Lutherum.

His subjungit Pontifex in eadem Constitutione: *Nos in præmissis utpote gravissimis propensiis (ut decet) procedere, necnon hujusmodi pesti viam præcludere cupientes, habita super prædictis erroribus, & eorum singulis diligentि discussione, ac disticto examine, omnibusque rite pensatis cum S. R. E. Cardinalibus, ac Regularium Ordinum Ministris generalibus pluribusque aliis Theologæ, Jurisque Magistris reperimus eosdem errores respective esse contra Ecclesiæ doctrinam sive traditionem, & contra veram divinarum Scripturarum ab ea receptam interpretationem. Unde auctoritate Dei, & B. Apostolorum Petri & Pauli & nostra, præfatos omnes & singulos articulos seu errores tanquam respective hæreticos, aut scandalosos, aut falsos, aut piarum aurium offensivos, vel simplicium mentium seductivos, & veritati Catholicae obviantes damnamus, atque omnino rejicimus, inhibentes sub majoris*

juris excommunicationis latæ sententiæ ac **Sæcul. XVI.**
 privationis omnium dignitatum, ne quis præ- **A.C. 1520.**
 fatorum errorum aliquos afferere, defendere,
 docere, prædicare, aut illis quomodolibet
 publice vel occulte, quovis quæsito colore vel
 ingenio, tacite vel expresse favere præsumat;
 Mandamus etiam Locorum Ordinariis altis-
 que, ut scripta, libelles, vel in eis contenta
 capitula, articulos supradictos continentia
 diligenter quæsita, publice, & solemniter in
 præsentia Cleri, & populi, sub omnibus &
 singulis prædictis pænis comburant,

Postmodum Papa conatus, quos ad
 revocandam emotam Lutheri mentem,
 atque impetrandam errorum suorum de-
 testationem adhibuisset, enarrat. Post-
 quam enim, prosequitur Papa, ipsum cita-
 vimus, mitius cum eo procedere volentes il-
 lum invitavimus, atque tam per diversos tra-
 datus cum Legato nostro habitos, quam per
 literas nostras hortati fuimus, ut a prædi-
 catis erroribus discederet; aut ad nos, oblato
 etiam salvo conductu, & pecunia ad iter ne-
 cessaria, sine metu seu timore veniret. Quod
 si fecisset, pro certo, & ut arbitramur, ad
 cor reversus errores suos cognovisset: nec in
 Romana Curia, quam tantopere vanis ma-
 levolorum rumoribus plus, quam oportuit,
 tribuendo vituperat, tot reperisset errata;
 sed citatione, omnibusque supradictis spretis
 venire contempnit, ac contumax de citatione

Hist. Eccles. Tom. XXXII. L. I. hujus-

Secul. XVI. **A.C. 1520.** *hujusmodi notitiam habens in vocem temera-
riae appellationis prorupit ad futurum Con-
cilium, contra Constitutionem Pii II. ac Ju-
lpii II. Prædecessorum nostrorum, qua cave-
tur, taliter appellantes hæreticorum pana-
plectendos: contra ipsum ad condemnatio-
nem ejus tanquam hæretici procedere posse-
mus; nihilominus Dei clementiam imitantes,
qui non vult mortem peccatoris, sed magis
ut convertatur, & vivat, de venerabilium
Fratum nostrorum consilio, ipsum Marti-
num per viscera misericordiæ Dei hortamus,
ut pacem Ecclesiæ turbare desistat, & a tam
pernicioseis erroribus prorsus abslineat. Alio-
quin ipsum Martinum, ejusque adhærentes
requirimus, ipsisque mandamus, ut infra
sexaginta dies a præsatis erroribus desistant,
librosque præfatos errores continentis com-
burant, vel comburi faciant. Si vero secus
egerint, ac præmissa infra terminum præ-
dictum non adimpleverint, declaramus eos-
dem tanquam notorios, & pertinaces hære-
ticos pro talibus ab omnibus haberí manda-
mus, eosque omnibus pœnis a jure inflitis
subjicimus. præterea monemus singulos Chri-
sti fideles, ut eos post lapsum termini præ-
dicti evitent, nec cum eis commercium, vel
aliquam communionem habeant, nec eis ne-
cessaria ministrent. Mandamus etiam, ut eos
personaliter capiant, loca vero, ad quæ eos
declinare contigerit, quamdiu ibi permane-
rint, Ecclesiastico subjicimus interdicto. De-
nique*

nique Pontifex in fine ceteras solemnita- sæcul. XVI.
tes ad ejusmodi casus requisitas subjungit. A.C. 1520.

Non deerant inter Lutheri fautores, Pallavic. hist.
qui hanc Leonis Constitutionem repre- Conc. Trid.
henderent; ac primo quidem carpebant, I. c. 21. n. 3.
articulos in diplomate propositos sub in- 6. & 7.
certa verborum clausula fuisse damnatos.
II. Sugillabant, inter quadraginta &
unum articulos in Bulla proscriptos re-
periri aliquos, quos ejus Prædecessores
inter Græcorum errores damnassent. III.
Opponebant, quod Pontifex de tot, tan-
tique momenti articulis fidem concernen-
tibus, ex solo Curiæ Romanæ consilio
judicium tulisset, nec rem cum majori
Italiæ Episcoporum parte communica-
set (*). Ipsi quoque Luthero tam subita
(ut putabat ipse) errorum suorum dam-
natio haud exiguum admirationem pe-
perit; ac caussæ suæ desperans Seguin-
gum interpellavit, ut precibus apud Cæ-
farem id efficeret, quatenus illius inter-
ventu honestis sub conditionibus in Sedis
Apostolicæ gratiam redire posset.

L 1 2

§. LXIV.

(*) Hæc opposuit Paulus Suavis (vulgo
dictus Fra Paolo) ac subdole ea a rerum pe-
nitit in Leonis Constitutione annotata fuisse di-
xit: uti refert Pallavicinus, ex quo Continua-
tor ea descripsit, omittens tamen mentionem
facere de solida eorum confutatione, quam
idem Pallavicinus loco supracitato adjecit.